

Мал. Дмитра БАНДУРИ.

Словник-жартівник

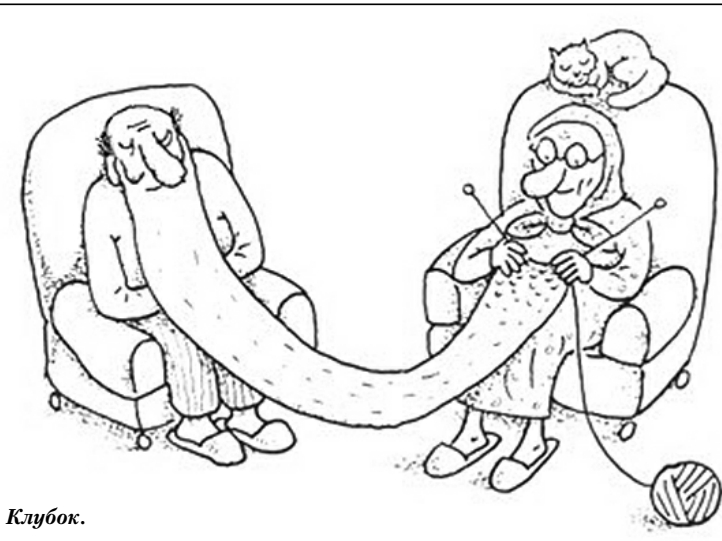
СТРАХУВАННЯ – переляк.

ШВЕЦІЯ – швейна фабрика.

ЯЗИЧНИК – язикатий чоловік.

Олександр ФЕДОРИНА.

Житомирська обл.

Клубок.

• ГУМОРЕСКА

Контрольна робота

ВЧИТЕЛЬКА оголосила:

– Сьогодні у нас контрольна робота. Будемо писати твір на тему "Наш гість".

Не довго думаючи, я почав писати свій твір: "Гість – посланець Бога. Так говорить мій дідусь. Щодо Бога, то дідусь про нього більше знає, а от я в гостей вірю. Бо коли вони приходять до нас додому, це завжди на добро. Якщо до когось гості не ходять, його називають негостинним. Мої батьків так не назвеш. Мої батьки дуже люблять гостей. І тому до нас гості часто приїжджають. І щоразу привозять багато всякої всячини: индиків, курей, гусей, поросят, баранів. Також навіть корову привели. Гості радують нашу сім'ю. А сусіди нам заздять.

Мама називає сусідів "анонімними". Я не знаю, що це означає, але, мабуть, так називаються люди, до яких не ходять гості.

Недавно мій тато був у відрядженні в районі. І завтра ми чекаємо звіттиля гостей. Цікаво, що вони привезуть? Добре, якби мед. Я дуже люблю мед.

Гість – посланець Бога, як каже мій дідусь..."

За свою контрольну роботу я отримав найвищий бал. Вчителька похвалила мене перед усім класом:

– Ти так реально написав, що я прочитала твій твір на вчительській раді. Всі тебе дуже хвалили. Вчтіться, як треба писати, – звернулася вона до класу.

Я радий побіг додому. Там на мене чекала неприємність. У коридорі

стояли працівники поліції. Один сидів у кімнаті за столом і щось писав. Гість із району стояв похмурий. На руках він тримав поросля, яке тихо рохкало. Тато був жовтий, наче перестиглий лимон.

Потім тата і гостя з порослям кудись повели.

– Сину мій, нас хтось виказав, – плакала мама, обнімаючи мене. – Хтось написав на твого батька, що кожного разу після його повернення з району до нас їдуть гості і все везуть. Твій батько більше не буде землевпорядником, а в нас більше не буде курей, гусей, поросят...

– Не плач, мамо, – сказав я, – зате я за контрольну роботу отримав дванадцять балів.

– Дванадцять? – перепитав дідусь, що був трохи глухуватий. – Ні, дванадцять за це йому не дадуть. Років два, три, може...

Василь БОНДАРЧУК.
Івано-Франківська обл.

• МАЙЖЕ З НАТУРИ

Проба голосу

МОЛОДИЙ батько ходить по квартирі з маленькою донькою на руках і наспівує:

– Дівчинка-перлінка, золота краплинка,
Весняна росинка, літне моє сонечко,
Доню моя, донечко...

Хух... (Закочисує). А-а – а! А-а – а! А-а – а!

Дитина (плаче):

– Ва-а-а-а-в! Ва-а-а-а-в! Ва-а-а-а-в!

– Ну, блін! Коли воно засне?

– Ва-а-а-а-в! Ва-а-а-а-в!

– Доцю, твій татко тут. Диктором, мабуть, буде – голос відпрацює, так би мовити, шліфує.

– Ва-а-а-а-ав!

– От крикливе вродилося! Як її мама! Галю, забери дитину – зараз по телевізору буде футбол.

– Ва-а-а-а-ав!

– Ну й голосисте! Прямо арії виводить. Мабуть, співачкою буде.

– Ва-а-а-а-ав!

– Ротик закрой, блін! У нас в роду таких не було. А це...

Як у тій пісні: "Люлі, люлі, ти ж моє дитятко, ти ж не знаєш, хто в тебе татко..."

– Ва-а-а-ав, ва-а-а-ав, ва-а-а-ав!

– Ні-ні-ні, ти моє, моє. Моя кралечко, красотулечко, моя пупочко. У-у-м-ц! (Цілує).

– А-а-а-а-а!

– Галю! Забери дитину, бо вона зайшлася...

– А-а-а-а-а!

– Та кінчай свої вії вищипувати, бо я тобі зіпсує всю зачіску!

– Ва-а-а-а-ав!

– Та що ж це таке! Іди сама їй співай! Це неможливо, це, блін... Гой-да, гойдаша. Де кобила, там лоша... Спи, засни, дитя прекрасне. Заглядає місяць ясний в люлечку твою...

– Ва-а-а-а-ав!

– Баїньки-баю! Пе-ре-стань! (Пауза). О! Затихло. Отак краще! А що це? Здається, капає. Капає! (Нюхає лікті). Справді, капає. Галю! Капає!!! З якого крана? Причому тут прокладки? Я тобі що, сантехнік чи асенізатор? На мене капає! Блін, забери дитину! Ні, доцю, не будеш ти ні диктором, ні співачкою. Будеш аж там – на горі! Бач, як обкалялася, але голову гордо тримаєш! Молодець! Рости здорова!

Валерій ГЕРАСИМЧУК.

• БУВАЛЬЩИНА

Заздрість

ЯКИХ лише курйозів не буває у студентському житті. Один з них трапився й зі мною, коли я складав залік з літератури. Попався мені "Лист Белінського до Гоголя". А я його не читав. Яюсь ніколилось. Професор – досвідчений викладач, відразу помітивши мій явно не "бойовий" настрій, поцікавився:

– Судячи з усього, ви не читали лист Белінського? Чи я помиляюсь?

– Та ні, на жаль, не помиляєтеся.

– Юначе, – несподівано зрадів професор, – як я вам заздрю! Оторопівши, я перепитав:

– Мені?!!

– Авжеж! Ви не читали ще жодного разу, а я вже стільки разів, що з ліку збився! Я вам заздрю, бо вам хоч і доведеться все ж таки прочитати, але тільки один раз.

І поставив залік.

Яків ГОНЗА.
Херсонська обл.

Мал. Рината АБЗАЛОВА.

Караоке

Їжте, гості дорогі,
Та не переводьте!
Якщо совісті нема,
То й завтра приходьте.

• БАЙКА

Заєць при владі

Чи то була якась до того підготовка,

Чи дані висмоктали з пальця,

Та ось лякати Вовка

В гаю призначили недавно Зайця.

– Та з тебе ж шкуру всю здеруть!.. –

Зайчиха в ноги падає. –

Відмовсь!.. Не по тобі посада!..

А Заєць вуса – круть!

– Дарма тремтиш за шкуру –

Невже не можеш ти збагнути,

Що я попав в но-мен-кла-ту-ру:

Злякаю Вовка я чи ні –

Усе пробачиться мені!

І Заєць наш почав лякати Вовка,

Й до того, кажуть, налякав,

Що Вовк худючий був, як голка,

А тут і в двері влазить перестав.

– Не справивсь Заєць!.. – хтось тім'я чула. –

Почубити!.. Посмикати за вуха!..

Почубили... Посмикали... Втовкмачили...

І Зайця...

Учить птахів висиджувати яйця

В сусідній ліс призначили.

Уник косенький бід і лих.

І правильно: за віщо дерти з нього шкуру?..

Її потрібно взяти хоч трішечки із тих,

Хто досі обирає Зайців в номенклатуру.

Віктор ЛАГОЗА.

м. Харків.

Народні усмішки

– У дитинстві я мріяв винайти машину, яка без допомоги людини буде прати, прасувати, готувати страви, прибирати в домі. Потім я виріс. Машину так і не винайшов. Тож довелося одружитися...

На перехресті бабуся запитує хлопчика:

– Скажи мені, дитино, що там світлофор показує: червоне, жовте чи зелене?

– Зелене.

– Допоможи мені, переведи, будь ласка.

– Ну... це... "грін" по-їхньому... по-англійському.

Реклама. Оголошення

"Сьогодні в лазні – АКЦІЯ! Першим трьом відвідувачам безплатно поміють спину! Решта клієнтів самі себе митимуть".

"Усім жінкам, які за двадцять хвилин виберуть у нашому магазині готового одягу те, що їм потрібно, надається знижка 30%".

"Продаю мед в натуральній упаковці (вулик, бджола)".

"У неділю міський комунальний туалет проведитиме День відкритих дверей! Для відвідувачів працюватиме буфет, гратиме духовий оркестр".

Іронізми

Не поспішайте помирати – життя дорожчає.

На крутих поворотах історії остання сідниця може стати першим лицем.

Ніщо так не полегшує проблему вибору, як його відсутність.

Щоб молодість знала, винайшли Ін-

тернет, а щоб старість могла – віагру. Різниця між популізмом і пополізмом – лише в масштабах.

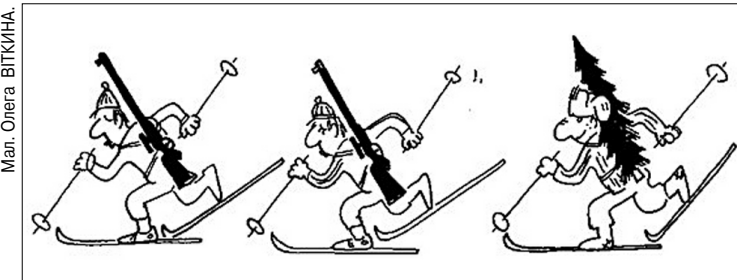
Іронія долі: медовий місяць починається з вигуків: "Гірко!"

Для тих, хто вибирає серцем, потрібний не кардіолог, а психіатр. Наступний етап декомунізації – декумізація.

Музична дитина: немов "ля".

Юрій МЕЛІХОВ.

м. Полтава.

• АКТУАЛЬНА ДАВНИНА

ЛИСТ

Їден дідусь мав у школах

Кохану дитину,

Ото раз до неї й пише:

"Милий ти мій сину!

Як ти здоров – слава Богу,

А як добре вчишся,

То не візьме тебе дідько,

Про то не журися.

Моя жінка, твоя мати,

Без відома мого

Посилає на горіхи

Тобі золотого.

А я тобі посилаю

Старі ногавиці,

Зроби собі жупанину,

З рештків – рукавиці.

Та учися, милий сину,

Добре та багато,

Бо ти дурнем зостанешся,

А я – твоїм татом!"

Степан РУДАНСЬКИЙ.

(1859 р.).

• ЛІТЕРАТУРНА ПАРОДИЯ

ВИКРУТАСИ

"Зупинився на горбочку

і задумався Тарас..."

Чайка голосом Пегаса

марно квилить на льоду".

Петро ПЕРЕБИЙНІС.

Лише у вас, оригінала,

такий можливий викрутас,

щоб чайка огирем іржала

і квилить чайкою Пегас.

А ще ви вцілили у точку –

аж риба ахнула в Дніпрі:

стоїть Шевченко на горбочку,

а Перебийніс – на горі!

Подіяв тут відомий фактор,

бо ні для кого не секрет,

що Перебийніс –

пан редактор!

Шевченко просто був поет.

Василь МАРСЮК.

Донецька обл.

Архів "зорянського"
гумору – на сайті
www.zorya.poltava.ua

